

**DIVINE LITURGY SCHEDULE:
October 13 - 19**

Sunday 13 (18th Sunday after Pentecost)

8:00 For Our Parishioners

9:30 Health & God's Blessings for Nadia, Mykhaylo, Daria, Yaroslav, Yaryna, Roman, Bohdan, Stefania, Zoryana, Orest, Sofia & Petro.....Bidnyk family
 Health & God's Blessings for Roman Voloshyn.....sister Oksana
 Health & God's Blessings for Diana & Kvita.....family

11:30 Health & God's Blessings for godchildren Ostap, Kateryna, Anna, Yuliana, Danylo.....Daria Bidnyk

Monday 14 (St. Paraskevia of Ternovo; St. Nazarius, martyr)

7:45 +Sofia.....Hawryluk family
 +Andriy Molchko.....Nadya Bihun

Tuesday 15 (St. Euthymius the Younger, venerable; Lucian, martyr)

7:45 +Anna Dushchak.....Ksenia & Ihor Hapij
 +Danyila.....daughter Irene & family

Wednesday 16 (St. Longinus the Centurion, martyr; St. Gerard Majella, CSsR)

7:45 +Sofia.....Hawryluk family

Thursday 17 (St. Hosea, prophet; St. Andrew of Crete, venerable-martyr)

7:45 +Frank Kaidien.....George & Christine Drebych

Friday 18 (St. Luke, apostle & evangelist)

7:45 +Vasyl Tershakovec.....Marijka Tershakovec & family
 +Yuliya Rud' (40th day).....Nadia Hrenyukh

Saturday 19 (St. Joel, prophet; St. Varus, martyr)

7:45 +Frank Kaidien.....George & Christine Drebych

5:00 PM Health & God's Blessings for Mykhaylo.....Bidnyk family

St. John the Baptist Ukrainian Catholic Church

**УКРАЇНЬСЬКА
КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА
СВ. ІВАНА
ХРЕСТИТЕЛЯ**

Парох: **о.Тарас Свірчук, ЧНІ**
Сотрудник:
о. Микола Бичок, ЧНІ
Завідує канцелярією:
Ксеня Гапій
Дяк та диригент церковного хору:
Михайло Стацишин

Pastor:
Rev. Taras Svirchuk, CSsR
Assistant pastor:
Rev. Mykola Vychock, CSsR
Office administrator:
Ksenia Hapij
Cantor & choir director:
Michael Stashchyshyn

Marriages & Baptisms by appointment only

Address: 719 Sanford Ave.,
 Newark, NJ 07106-3628
Phone: (973) 371-1356
FAX: (973) 416-0085
Web site: www.stjohn-nj.com
E-mail: stjoh-nj@outlook.com
Facebook: St. John Ukrainian Catholic Church Newark NJ
YouTube: St. John UCC Newark NJ
Preschool: (973) 371-3254

**Краса лише притягує увагу.
Доброта завойовує серця!**

**Beauty only attracts attention.
Kindness wins hearts!**

**18th Sunday after Pentecost
Holy Fathers
of the 7th Ecumenical Council**

Sunday tropar, tone 1: Though the stone was sealed by the Jews* and soldiers guarded Your most pure body,* You arose, O Savior, on the third day,* and gave life to the world.* And so the heavenly powers cried out to You, O Giver of life:* Glory to Your resurrection, O Christ!* Glory to Your kingdom!* Glory to Your saving plan,* O only Lover of Mankind.

Tropar of the Holy Fathers, Tone 8: O Christ our God, You are above all praise, for You established our Fathers as beacons to all the earth. You led us to the true faith through them. O Most Bountiful Lord, glory be to You!
Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit.

Kondak, tone 1: You arose in glory from the tomb* and with Yourself You raised the world.* All humanity acclaim You as God, and death has vanished.* Adam exults, O Master,* and Eve, redeemed now from bondage, cries out for joy:* "You are the One, O Christ, Who offer resurrection to all."

Now and for ever and ever. Amen!

Theotokion, tone 1: When Gabriel uttered to you, O Virgin, his "Rejoice"* – at that sound the Master of all became flesh in you, the holy ark*. As the just David said, you have become wider than the heavens carrying your Creator*. Glory to Him Who dwelt in you!* Glory to Him Who came forth from you! * Glory to Him Who freed us through birth from you!

Prokimen, tone 1: Let Your mercy, O Lord, be upon us, as we have hoped in You.

Verse: *Rejoice in the Lord, O you just; praise befits the righteous.*

Epistle: A reading from the second Letter of the Holy Apostle Paul to the Corinthians (9:6-11)
Brothers! He who sows sparingly will reap sparingly, and he who sows bountifully will reap bountifully. Everyone must give according to what he has inwardly decided; not sadly, not grudgingly, for God loves a cheerful giver. God can multiply his favors among you so that you may always have enough of everything and even a surplus for good works, as it is written: "He scattered abroad and gave to the poor, his justice endures forever." He who supplies seed for the sower and bread for the eater will provide in abundance; he will multiply the seed you sow and increase your generous yield. In every way your

**18-та неділя після зіслання св. Духа
Святих Отців
7-го Вселенського Собору**

Тропар воскресний, глас 1: Хоч камінь запечатали юдеї* і воїни стерегли пречисте тіло Твоє,* воскрес Ти, триденний Спасе,* даруючи світові життя.* Ради цього сили небесні взивали до Тебе, Життєдавче:* Слава воскресенню Твоєму, Христе,* слава царству Твоєму,* слава промислові Твоєму,* єдиний Чоловіколюбчець.

Тропар Св. Отців, глас 8: Препрославлений Ти, Христе Боже наш,* світила на землі – отців наших оснував Ти * і ними до істинної віри всіх нас направив Ти. * Багатомилосердний, слава Тобі.

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак, глас 1: Воскрес Ти як Бог із гробу у славі* і світ із собою воскресив,* і людське ество як Бога оспівує Тебе,* і смерть щезла.* Адам же ликує, Владико,* і Єва нині, від узів ізбавляючись, радується, взиваючи:* Ти, Христе, той, хто всім подає воскресення.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Богородичний, глас 1: Коли Гавриіл звіщав Тобі, Діво: Радуйся,* – з голосом воплочувався Владика всіх * у Тобі, святім кивоті,* як рік праведний Давид:* Явилася Ти ширша небес,* що поносила Створителя твого.* Слава тому, що вселився в Тебе,* слава тому, що пройшов із Тебе,* слава тому, що висвободив нас різдвом твоім.

Прокімен, глас 1: Будь, Господи, милість твоя на нас, бо уповали ми на Тебе.

Стих: *Радуйтеся, праведні, у Господі, правим належить похвала.*

Апостол: До Коринтян другого послання святого апостола Павла читання (9:6-11)
Браття! Але я кажу: Хто скупо сіє, скупо буде жати; хто ж щедро сіє, той щедро жатиме. Нехай дає кожний, як дозволяє серце, не з жалю чи примусу: Бог любить того, хто дає радо. А Бог спроможний обсіпати вас усякою благодаттю, щоб ви у всьому мали завжди те, що вам потрібне, та щоб вам ще й зосталось на всяке добре діло, як написано: «Розсипав, дав убогим; праведність його перебуває вічно.» Той, хто доставляє насіння сіячеві, додасть і хліб на поживу, і примножить ваше насіння та зростить плоди вашої справедливості, щоб

**A few words
from our Charitable Program**

Several months ago we became acquainted with Father Yuriy Kashuba and his wife Orysia of Odessa. They have four children of their own and have adopted two more, children who were abandoned by their parents. Father Yuriy and Orysia are very active in their parish and in their general community and so we asked if they would be willing to help with our project of feeding the hungry. Orysia immediately looked into the needs of their community and when she got back to us she asked if we would be willing to consider a scenario other than bringing people bags of food. And she went on to share a story... Many people in Odessa have a serious problem with alcoholism and consequently many children are neglected by their parents and go hungry. Orysia explained that the schools have lunch programs but these require payment. The sum of \$15 would pay for a child's lunch for a whole month. And she said that she is particularly concerned about 12 children who desperately need help. Having thought this over we suggested that we would pay for the school lunches for these children but rather than limiting the children to just one month – we will pay for the entire school year. This will most certainly make a difference in the lives of these poor children. And we are able to do this thanks to our generous donors.

On Sunday, October 27th St. John's CHARITY PROGRAM will be celebrating its **10th anniversary** in our church hall, following all the Liturgies. **PLEASE COME AND CELEBRATE WITH US!**

To date we have been able to pay for
611 bags of food

PLEASE NOTE that our parish is launching a new adult program called **THE BIBLE STUDY**, which will meet in our church hall every Friday at 7:00 pm.

ALL ARE WELCOME!

**Кілька слів
від нашого Благодійного
Фонду**

Кілька нісяців тому ми мали нагоду познайомитися з о. Юрієм Кашубою та його дружиною Орісею з Одеси. У них є четверо своїх рідних дітей і двоє, яких вони усиновили, бо вони були покинуті своїми батьками. Вони є дуже активні при своїй парафії та громаді і

ми спитали, чи вони могли б з нами співпрацювати при нашому проекті годування голодних. Оріся це передумала і нам пізніше віддзвонила і спитала, чи ми би взяли під увагу подарувати їжу але не для родини і не в торбах. О що ходить... В Одесі є дуже багато алькоголіків і наслідком цього є багато дуже занедбаних голодних дітей. Оріся розповіла, що по школах подають дітям обіди але за це треба платити. Сума \$15 заплатила б дитині за полуденки на цілий місяць. І вона сказала, що є 12 дітей, які дуже потребували б такої допомоги. Зрозуміле, ми це прохання прийняли і сказали, що ми заплатимо цим бідним дітям за полуденки але не на один місяць але на цілий шкільний рік. Це напевно змінить цим дітям життя на краще і саме завдяки щедрим даткам від наших парафіян ми можемо це зробити.

В неділю 27-го жовтня після всіх літургій. БЛАГОДІЙНИЙ ФОНД Церкви св. Івана святкуватиме **10-ти ліття своєї праці. ПРОСИМО ВАС, ПРИЙДІТЬ ПОСВЯТКУВАТИ РАЗОМ З НАМИ!**

На даний час, ми оплатили

611 торб

з харчами для бідних людей!

ПОВІДОМЛЯЄМО, що при нашій парафії починається нова програма для дорослих - **БІБЛІЙНЕ КОЛО**, зустрічі відбуватимуться в церковній залі щоп'ятниці о 7:00 вечора.

ЩИРО ЗАПРОШУЄМО УСІХ!

Already the holy apostle Paul wrote: "Because there is one bread, we who are many are one body, for we all partake of the one bread" (1 Cor 10:17). We find similar words in the famous Eucharistic prayer from one of the earliest examples of ancient Christian writing, known as the *Didache*: "As this broken bread was once scattered on the mountains, and after it had been brought together became one, so may thy Church be gathered together from the ends of the earth unto thy kingdom; for thine is the glory, and the power, through Jesus Christ, for ever" (9,4).

The communion-unity of Christ's Church, which constitutes her very substance, finds expression in her pastoral ministry. Our witness to the Church is authentic when the priority of our ministry is to save souls, that is, to unite a person with God in the unity of the community of the children of God. Every action and deed of a member of the Church, which runs contrary to this goal, for example, seeking to separate oneself from the community, to focus solely on personal needs, the needs of our own parish, eparchy or country, any attempt to emphasize the superiority of one member over another—these will always be seen as something unchurchly, against her nature and incompatible with the life of the Church. The holy Apostle Paul emphasizes this: "For in one Spirit we were all baptized into one body—Jews or Greeks, slaves or free—and all were made to drink of one Spirit. For the body does not consist of one member but of many... The eye cannot say to the hand, 'I have no need of you,' nor again the head to the feet, 'I have no need of you...' If one member suffers, all suffer together; if one member is honored, all rejoice together. Now you are the body of Christ and individually members of it" (1 Cor 12:13-27).

If the Apostle of the Nations were here today among us, he would ask us the same questions, although perhaps worded slightly differently. Reiterating his teaching that when one member suffers the entire body suffers, and when one member rejoices all members rejoice with it, he would probably ask us: "Can the Edmonton Eparchy say to the Donetsk Exarchate: 'I have no need of you!?' Can the Chernivtsi Eparchy say to the Curitiba Metropolia: 'Your problems don't concern me!?' Can the Melbourne Eparchy say to the Crimean Exarchate: 'I don't know you!?' We could ask ourselves many such questions, each according to their own conscience. However, the response to each of them should be the same—an emphatic "No!"

Today we can attest that when Ukraine is flowing in blood, when our best sons and daughters are offering up their lives for her, when millions of people are forced to abandon their own homes, when a great number of Ukrainians are held captive and, as prisoners of conscience, suffer enemy imprisonment, when there are thousands of dead and tens of thousands of wounded, when virtually all of Ukrainian society is wounded by the war, our Church throughout the world also suffers with us. When our priority is to proclaim the Gospel of Christ, the salvation and sanctification of human souls, and when, in the name of Divine Truth, we see the need to defend human dignity, the rights of Ukrainian labourers in countries across the globe, then our entire Mother Church, our bishops, clergy and laity are called to be a voice for those who are deprived of it. When called to meet the pastoral needs of our faithful in Australia or Great Britain, Poland or Canada, Argentina or Kazakhstan—our clergy and religious embark on an apostolic journey to proclaim the Gospel of Christ to the ends of the earth.

Як щороку, наша церква пропонує лекції релігії у підготовці до **Першої Святої Сповіді та до Урочистого Святого Причастя**. Ласкаво просимо повідомити нас, якщо Ви бажаєте, щоб Ваша дитина приймала в них участь.

As every year our church is offering **Religion classes in preparation for First Holy Confession and Solemn Communion**. Classes will begin in October. Please call the rectory to let us know if your child will be attending these classes.

The Holy Rosary

This is not the place for rhyme for the Rosary is a place to pray, holding and Praying the rosary gives me warmth, warmth that supersedes all things. It gives me a sense of protection, affection and much consolation. It's spiritual in nature, something I can only say, in so many words. I share this with you because it makes me stronger. I hope my strength in writing relays to people the wondrous rosary. So pray the Rosary, if you can. Beautiful graces will come your way.
Sonia H.

liberality is enriched; through us it results in thanks offered to God.

Alleluia Verses: *God gives me vindication, and has subdued peoples under me. Making great the salvation of the king, and showing mercy to His anointed, David, and to His posterity for ever.*

Gospel: Luke 5: 1-11

At that time as he stood by the Lake of Gennesaret, and the crowd pressed in on him to hear the word of God, he saw two boats moored by the side of the lake; the fishermen had disembarked and were washing their nets. He got into one of the boats, the one belonging to Simon, and asked him to pull out a short distance from the shore; then, remaining seated, he continued to teach the crowds from the boat. When he had finished speaking he said to Simon, "Put out into deep water and lower your nets for a catch." Simon answered, "Master, we have been hard at it all night long and have caught nothing; but if you say so, I will lower the nets." Upon doing this they caught such a great number of fish that their nets were at the breaking point. They signaled to their mates in the other boat to come and help them. These came, and together they filled the two boats until they nearly sank. At the sight of this, Simon Peter fell at the knees of Jesus saying, "Leave me, Lord. I am a sinful man." For indeed, amazement at the catch they had made seized him and all his shipmates, as well as James and John, Zebedee's sons, who were partners with Simon. Jesus said to Simon, "Do not be afraid. From now on you will be catching men." With that they brought their boats to land, left everything, and became his followers.

Communion Hymn: Praise the Lord from the heavens, praise Him in the highest. Alleluia! Alleluia! Alleluia!

ви у всьому збагатилися всякою щедротою, яка через нас складає Богові подяку.

Стихи на Алілуя: *Бог, що дає відплату мені і покорив народи мені. Ти, що величаєш спасення царя і твориш милість помазаникові своєму Давидові і сімені його до віку.*

Євангеліє: Від Луки 5: 1-11

Одного разу, коли народ юрмився коло нього, щоб почути слово Боже, і він стояв біля Генезаретського озера, побачив два човни, що стояли край озера; рибалки вийшли з них і полоскали сіті. Він увійшов в один з човнів, що належав Симонові, і попросив його відплисти трохи від землі, а сам, сівши, з човна почав народ учити. Коли він перестав говорити, сказав до Симона: "Відчали на глибінь та й закиньте ваші сіті на ловитву." Озвався Симон і каже: "Наставнику, всю ніч трудилися ми й нічого не піймали, але на твоє слово закину сіті." Так вони й зробили, і піймали велику силу риби, і їхні сіті почали рватися. Тоді вони кивнули до своїх товаришів, що були в другім човні, щоб ті прийшли й допомогли їм. Прийшли вони й наповнили обидва човни, аж почали потопати. Побачивши це Симон Петро, припав до колін Ісуса й каже: "Іди від мене, Господи, бо я грішна людина." Жах бо великий огорнув його й усіх, що були з ним, із-за риб, що їх піймали; також і Якова та Йоана, синів Заведея, які були спільниками Симона. Ісус же промовив до Симона: "Не бійся! Віднині людей будеш ловити." І витягнувши човна на берег, кинули все й пішли слідом за ним.

Причасний: Хваліте Господа з небес, хваліте його в вишніх. Алілуя, Алілуя, Алілуя.

ANNOUNCEMENTS

TODAY

The Ukrainian Family invites you to our church hall for breakfast.

We have returned to our regular schedule of Sunday Liturgies: at 8:00, 9:30 & 11:30 am.

ОГОЛОШЕННЯ

СЬОГОДНІ

Українська Родина запрошує Вас до церковної залі на сніданок.

Ми вже повернулися до звичайного розкладу недільних богослужінь: о 8:00, 9:30 і 11:30 рано.

«СОПРИЧАСТЯ І ЄДНІСТЬ У ЖИТТІ ТА СЛУЖІННІ УГКЦ»**Послання Синоду Єпископів
Української Греко-Католицької Церкви 2019 року**

(частина друга)

**ЦЕРКВА – СПІЛЬНОТА ЛЮДЕЙ,
КОТРИХ САМ ГОСПОДЬ ЗБИРАЄ З УСІХ СТОРІН СВІТУ**

Слово «Церква» (з грецького εκκλησία) означає «скликання», «спільнота покликаних». У контексті книг Нового Завіту йдеться передусім про спільноту віруючих, тих осіб, котрих сам Господь збирає з усіх сторін світу (пор. Катехизм Католицької Церкви, 751–752). Отже, за своєю сутністю церковна спільнота – це єдність і сопричастя тих, що «належать Богові».

У спільноті Церкви внутрішній зв'язок між її членами є іконою єдності Божественних Осіб Пресвятої Тройці, яка здійснюється силою і діянням Святого Духа. Так про першу єрусалимську спільноту Христових учнів написано в Діяннях апостолів, що «група вірних мала одне серце й одну душу, і ні один не називав своїм щось з того, що кому належало, але все в них було спільне» (Ді. 4, 32).

Святий Григорій Богослов говорить, що імена Осіб Пресвятої Тройці є ніщо інше, як назви стосунків, у котрих Вони перебувають між собою [див. Слово 29 (3 богословське), 16]. Саме християнин отримує своє ім'я, коли у святих Таїнствах Хрещення і Миропомазання входить у спільноту Церкви, в якій стає причасником Євхаристійної трапези.

Лише ведена благодаттю Святого Духа людина може навчитися любити Бога та ближнього і творити єдність з тим, кого любити. Лише через таке єднання любові (vinculum caritatis), як його описує св. Августин (Tractatus in Ioannem, VI, n. 13.), особа стане здатною усвідомити власну ідентичність і належність чи причетність до певної церковної спільноти, відчувати болі й потреби ближнього, разом переживати Божу присутність і спільний релігійний досвід.

Ми часто говоримо, що бути членом Східної Католицької Церкви – це *особливий спосіб бути християнином*. Такий спосіб християнського благочестя Київської Церкви має специфічні вияви і рівні, як, наприклад, її помісність, синодальність, глобальність у єдності-сопричасті з Наступником апостола Петра. Папа Римський є найвищим служителем та живим осердям єдності й сопричастя всієї Вселенської Церкви. Завдяки цій вселенській єдності, завдяки опіці над нашою Церквою Вселенського Архієрея наша помісна Церква успішно розвивається у своїй глобальності.

Вершиною і найглибшим виявом єдності Христової Церкви та її природи є Пресвята Євхаристія. Євхаристійний хліб є видимим знаком і символом церковної єдності. Вже апостол Павло писав: «Тому що один хліб, - нас багато становить одне тіло, бо всі ми беремо участь в одному хлібі» (1 Кор. 10, 16–17). Подібні слова читаємо у відомій євхаристійній молитві однієї з найдавніших пам'яток ранньохристиянського письменства, званої під назвою «Дідахе»: «Як цей розламаний хліб був розсіяний над горами і зібраний в єдине, так нехай буде зібрана і Церква Твоя від країв землі в Царство Твоє, бо Твоя слава і сила через Ісуса Христа навіки» (9, 4).

Сопричастя-єдність Христової Церкви, що становить саму її суть, виявляється в її пастирському служінні. Наше свідчення Церкві правдиве, коли пріоритетом нашого служіння є спасіння душ, тобто поєднання людини з Богом у єдності спільноти дітей Божих. Всяка дія чи вчинок члена Церкви, що суперечить цій меті, як-от намагання відмежуватися від спільноти, закритися на власних потребах або потребах своєї парафії, єпархії чи країни, намагання підкреслити якусь вищість одного її члена над іншим, буде завжди засуджуватися як щось нецерковне, протиприродне і несумісне із церковним буттям. На цьому наголошує апостол Павло: «Усі бо ми християли в одному Дусі, щоб бути одним тілом, чи то юдеї, чи греки, чи раби, чи вільні, і всі ми були напоєні одним лише Духом. Тіло бо складається не з одного тільки члена, а з багатьох... Не може око руці сказати: «Ти мені непотрібна!» Чи голова ногам: «Ви мені непотрібні... І як страждає один член, страждають усі з ним члени; і як один член у славі, радіють з ним усі члени. Ви ж — Христове тіло, і члени кожний зокрема» (1 Кор. 12, 13–27).

Якщо б апостол народів був сьогодні між нами, він поставив би ті самі запитання до нас, але, мабуть, в інший спосіб. Кажучи про те, що коли страждає один член, то хворіє все тіло, і коли радіє один член – то з ним радіють усі, він, можливо, б запитав нас: «Чи може сказати Едмонтонська єпархія до Донецького екзархату – ти мені не потрібний? Чи може заявити

Чернівецька єпархія Куритибській митрополії – твої проблеми мене не обходять? Чи може сказати Мельбурнська єпархія до Кримського екзархату – я тебе не знаю?» Таких запитань ми можемо поставити собі, у своєму сумлінні, багато, але на кожне з них повинна бути одна рішуча відповідь «ні»!

Ми сьогодні можемо пересвідчитися, що коли Україна спливає кров'ю, коли наші кращі сини і доньки віддають за неї своє життя, коли мільйони людей змушені покинути власні домівки, коли багато українців караються в полоні та, як в'язні сумління, страждають у ворожих катівнях, коли є тисячі загиблих і десятки тисяч поранених, коли уражене війною майже все українське суспільство, – то з нами страждає наша Церква в усьому світі. Коли нашим пріоритетом є проголошення Христового Євангелія та спасіння і освячення людських душ в ім'я Божої істини, коли потрібно захищати гідність людини, права українського заробітчанина в будь-якій країні світу, – то вся наша Церква-мати, наші єпископи, духовенство та миряни покликані бути голосом тих, котрих його позбавили. Коли потрібно запевнити пастирські потреби наших вірних в Австралії чи Великій Британії, Польщі чи Канаді, Аргентині чи Казахстані – духовенство і монашество вирушає в апостольські подорожі проголошувати Євангеліє Христове аж до краю Землі.

**COMMUNION AND UNITY IN THE LIFE AND MINISTRY
of the Ukrainian Greek Catholic Church
Pastoral letter of the Synod of Bishops 2019**

(part two)

**THE CHURCH – A COMMUNITY OF PERSONS GATHERED
FROM ALL PARTS OF THE WORLD BY OUR LORD HIMSELF**

The word for "Church" in Greek, *ekklesia*, carries the meaning of "calling," that is, "the community of those who are called." In the context of the books of the New Testament, first of all, we are talking about a community of the faithful, a community of those whom our Lord Himself is gathering from all the ends of the world (see *Catechism of the Catholic Church*, n. 751-752). Thus, by its very nature, the ecclesial community is a unity and a communion of those who "belong to God."

In the community of the Church, the internal bond among her members is, by the power and action of the Holy Spirit, an icon of the unity of the Divine Persons of the Most Holy Trinity. The first community of Christ's disciples in Jerusalem is thus described in the Acts of the Apostles: "Now the full number of those who believed were of one heart and soul, and no one said that any of the things that belonged to him was his own, but they had everything in common" (Acts 4:32).

Saint Gregory the Theologian says that the names of the Persons of the Most Holy Trinity are simply the names of relationships that exist between Them (see *Oration 29 or Third Theological Oratio*, 16). Indeed relationship is what unveils and reveals a person. Similarly, in the context of ecclesial communion, each Christian receives a name when through the Sacrament-Mysteries of Baptism and Chrismation we enter into the community of the Church and become partakers of the Eucharistic table.

A person can only learn to love God and neighbour and create a unity with those whom they love, if they are led by the grace of the Holy Spirit. Only through such a bond of love (*vinculum caritatis*), as St. Augustine describes (*Tractatus in Ioannem*, VI, n. 13), can one comprehend his or her own identity, his or her belonging to or involvement in one or another church community, become capable of feeling the hurts and needs of their neighbour, be able to experience God's presence together with others and share a religious experience in common with others.

We often say that being a member of an Eastern Catholic Church is a *particular way of being a Christian*. The particular way of the Kyivan Church and her Christian spirit has specific expressions and levels, for example, her local autonomy, synodality, global character in unity-communion with the Successor to Peter the Apostle. The Holy Father and Pope of Rome is the prime servant and living heart of the unity and communion of the Universal Church. Because of this universal unity, because of the care of the Universal Pontiff for our Church, she is able to successfully develop her global character.

The culmination and most profound expression of the unity of the Church of Christ and of her nature is the Most Holy Eucharist. The Eucharistic bread is the visible sign and symbol of ecclesial unity.